

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Breviario Concionatorio, Strenæ, Fidelis Prophetissa Concionibus de B. M. Virgine serviens, Conciones Occurrentes & Funebres

Tylkowski, Wojciech

Oliva, 1686

Ad Sacerdotes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51821](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51821)

Ad Sacerdotes.

Vir erat carus DEO Moyses, & tamen cum sciret plaga supra populum Num. 16. dixit ad Aaronem sacerdotem. *Tolle thuribulum, & hausto igne de altari mitte incensum desuper pergens citò ad populum ut roges pro eo.* Et additur, *quem erubuit Angelus vastator,* Ex quo colligitur peiores esse tali Angelo, id est dæmone, qui non reverentur legatum Principis. Sacerdos est Legatus, ut ait Paulus. *Legatione fungimur pro Christo,* hoc ut magna est dignitas, ita requirit, ne quis Principi pro quo est Legatus, faciat contra honorem & hoc ipsum severè vindicat DEUS. Malach 2. *Et nunc ad vos mandatum hoc, o sacerdotes: si nolueritis audire, & nolueritis ponere supra cor, ut detis gloriam nomini meo, ait Dominus exercituum mutam vos in egestatem, & maledicam benedictionibus vestris &c. Vos autem recessistis de via & scandalisatis plurimos in lege: irritum fecistis pactum meum, dicit Dominus exercituum. Propter quod ego dedi vos contemptibiles & humiles omnibus populis. Hæc prima pœna est, ut contemnantur à populo, ut contra eos insurgant sæculares. Quia sacerdos debet esse sine culpa. In vitis PP. lib. 2. Abbas Morhues factus per vim Sacerdos, abstinuit sacru, dicebat enim. Confido in DEO meo, non habeo grande iudicium propter ordinationem hanc, quia oblationem non presumpsi facere. Nam ordinatione hæc illorum est, qui sine culpa sunt: ego autem me bene cognosco.* Altera pœna est, DEUS negat beneficia sua populo propter malos sacerdotes. Isai. 6. *Et factum est anno quo mortuus est, videbam Dominum sedentem in solio excelsis.* Quid conjungitur Prophetia cum morte Ozia Regis & quia Oziam non ejecerunt sacerdotes, cum esset leprosus, Chrysoft. hom. 4. *Vetus erat mos, omnem leprosum e civitate ejicere,*

E 3

nunc

nunc verò non idem sit; exiuit ergo Rex cum lepra, non tamen eiecerunt cum ex civitate, dignitatem eius Regiam diademaque reuerſi, & DEUS irascens interrupit prophetiam &c. venit mori impuri & solvit illam. Peccat interim populus dum agit contra sacerdotes. Cypr. Epist. 9. dicit cuidam, Inquis in mores meos. Et post DEUM Iudicem qui sacerdotes facit, te velle, non dicam de me, sed de DEI & Christi iudicio iudicare. Hoc est in DEUM non credere: hoc est, rebellem aduersus Christum, & aduersus Euangelium ejus existere, & dum ille dicat, Nonne dico pastores &c. Nam credere quod indigni sunt & incerti qui ordinantur, quid aliud est, quàm credere, quòd non à DEO, nec per DEUM sacerdotes ejus in Ecclesia constituentur? Sed tamen ut Greg. lib. 5. in Reg. cap. 2. Sacerdos indignus qui meritò suae iniquationis abicitur, cum ministrare praesumit, ad tanta gloria culmen damnandus ascendit. Greg. Epist. 24. Quid Antistes ad Dominum, nisi pro delictis populi intercessor eligitur? quàm itaque fiduciã ad DEUM pro peccatis alienis intercessor venio, apud quem de propriis securus non sum? Si fortasse quispiam apud potentem virum, qui & sibi iratus esset & mihi incognitus, intercessorem suum me fieri quaereret, protinùs dicerem, ad intercedendum venire nequeo, quia ejus notitiam ex sedula familiaritate non habeo. Si igitur rectè homo apud hominem de quo minimè praesumpſissem fieri intercessor erubescerem, quanta hoc audacia, quòd ad DEUM pro populo intercessoris locum obtineo, cui me familiarem esse per mea merita non agnosco? Cum is qui displicet ad intercedendum mittitur, irati ad deteriora animus provocatur, & valde pertimescunt commissa mihi plebi Fidelium, reatus mei additamento disperat cujus nunc usque delicta Dominus tolerabat. Et Epist. 3. Cum sit scriptum 1. Tim. 3. ut quis priùs probetur & sic ministret, multò magis antea probandus est qui populi intercessor assumitur, ne fiant sausa ruina sacerdotes mali. Quid si adhuc deventum fuerit de quo

quo idem epist. 30. Rex superbiae prope est, & quod diei nefas est. Sacerdotum properatus est exitus, quia cervici militant elationis, qui ad hoc positi fuerant qui ducatum praeberent humilitatis. Quid si ad hoc de quo Bern. Serm. 33. in Cant. Serpente hodie putida tabes per omne corpus Ecclesia, & quò latius, eò periculosius, & desperatius quo interius. Nam si insurgeret apertus inimicus Hereticus, foras mitteretur & arefceret; si violentus inimicus, absconderet se forsitan ab eo. Nunc vero quem ejiciet, aut à quo abscondet se? Omnes amici & omnes inimici, omnes necessarii & omnes adversarii, omnes domestici & nulli pacifici, omnes proximi & omnes quae sua sunt quarunt. Ministri Christi sunt & seruiunt Antichristo, honorati incedunt de bonis Domini cum Domino honorem non deserunt, inde est quem quotidie vides, meretricius nitor, histrionicus habitus, Regius apparatus. Inde aurum in franis & sillis & calceis, Plus calcaria nitent quàm altaria. Et rursus idem declamat. Non extollet de facultatibus Ecclesiae consanguineos suos aut nepotes, ne filias dixerim, nuptui tradat. Res pauperum non pauperibus dare par sacrilegii crimen dignoscitur. Sunt patrimonia pauperum facultates Ecclesiarum: & sacrilegè illis crudelitate surripitur, quidquid sibi Ministri & Dispensatores, non utique Domini vel possessores, ultra victum accipiunt vel vestitum. Inde iudicium gravissimum Sacerdotibus incumbit. Idem ibid. Misereamur impio & non discet facere justiciam, in terra Sanctorum iniqua gessit, in Ecclesiasticis possessionibus quae Sanctorum usibus erant destinatae, in domo Domini caeleste gessit officium, Angelus Domini exercituum factus est, tanquam Angelus aut eligitur aut reprobatum inventa quippe in Angelus pravitas, & districtius iudicetur necesse est, & intolerabilius quàm humana. Sacerdos enim quasi sacer dux est. Greg. Pastor. part. 2. cap. 7. Sacerdotes iure vocati sunt, qui ut sacrum ducatum praebeant, Fidelibus praesunt. Quomodo ducet, si ipse in foveam cadit? omnium est

est reus quos suo decipit ducatu, S. Ephrem Parenæsi 15. *Operet Majores minoribus formam præbere atque exemplum ad omnem virtutem ut non det occasionem, querentibus occasionem. Res est Sacra Sacerdos, res sacræ non violantur absque sacrilegio. Plura possunt legi in meo Opulculo. Jugum grave.*

Ad Religiosos.

Theodosius Imp. ut est in vitis PP, lib. 2. visitans Abbatem Pastorem ait. *Beati estis vos Monachi quia securi ac liberi de negotiis sæculi, tranquillâ & quietâ perfrimini vitâ, ac solummodo de salute animarum vestrarum habetis sollicitudinem, quomodo ad vitam æternam & cœlestia regna perveniatis. In veritate enim dico tibi, quia cered in regno natus sum, & nunc in regno dego, & nunquam sine sollicitudine cibum capio. Hic & locupum, & felicitatem Religiosi hic magnus imperator delcripsit. Æstimabant hanc suam felicitatem veteres Monachi, ideoque, non ex invidia, sed ut acuerent æstimationem illius in ingressuris Monasterium, ita procedebant ut est 3. p. Vitarum PP. Cùm quis renunciaturus sæculi negotiis in Monasterium se suscipi rogaverit, non ante admittitur quàm diebus decem, vel eo amplius, præforibus monasterii excubans, iudicium perseverantia sue pariter humilitatis ac patientie demonstraverit. Cùmque omnium Fratrum prætereuntium genibus provoluus, & ab omnibus refutatus, & despectus sit, quasi qui non causâ Religionis, sed necessitatis obientu, monasterium optet intrare, multis injuriis affectus experimentum dederit constantie &c. Diligentia summâ perquiratur, ne de facultatibus suis inhaerit ei vel unius nummi contagio. Hanc æstimationem status monastici habuit S. Joan. Eleemosynarius, ut scribitur in vita S. Serapionis, ut accusati-
onem qualemcunque sive mendacem sive veracem non susceperit
contra*